

מסורת הש"ס

(א) נבט"א: כריש, וכן להלן.
(ב) נב' לעיל כא. מ"ש על
צדו. (ג) נשכח ג: וס"ג.
(ד) ר"ה סח: זנחיס פ.
(ה) צ"ל אמר לו ר"א, (ו) דבי
יהיבי עבדי מלוה כ"ה בס"א.
(ז) בס"א: גבה, (ח) דקפ"ג:
(ט) בס"א: כריש, י' ונחיס
לז:

הגהות הב"ח

(א) נט' שז' ואל תעשה
עדיף דאי לא: (ב) רש"י
דיה וכן אונגרא וכו' לרנה
מורד מהגידודים ושרי
כל פסות: (ד) ד"ה היג
יורד וכו' שפוז יושב
משתמש (והרי זה תשמיש)
תא"מ ויניב כנ"ל להביא
והדר משתמש: (ז) תוס'
דיה ינמו וכו' כל היתומן
על מזבח היתומין
שניתנו כמתנה:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה סוף ד' ויבר
וירחי לא דבר נוסף.
במהרה חס קלט ר'
ועוד שחר שחר
פרק בן דמיון חיל
ופייל דאן עשה וזה
ל"מ שנקראת דמיון
פרק דס חטא מיהו יס
למחט ללא דמי ד"ס
ד"מ בנקדס חמר ד"ס
מחז קמי עשה אלל נ"ל
מוסף ל"ס ש"ס חומרא
דש"י נ"ל בעלמא. ח"מ
י"ל כיון דהר נקדס לא
דמי ע"כ תוס'.

מוסף רש"י

[illegible]

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין

ה' לדור זה חמיד אלא
ומלמעלה מג' לסוף ג'.
כי משוניתא. כשן סלע
יו קטנים מתוך הגדולין

ושום דהוי דירה שתשמישה לאויר אין ממלטלין
כל דירה שתשמישה לאויר אין ממלטלין
ה יתר מבית סאתים: "שרשו גבוהין
הארץ וכו': איתמר שרשי אילן
נבואין למעלה משלשה לתוך שלשה
ובה אמר: כמותר להשתמש בהן רב
ששת אמר אסור להשתמש בהן רבה אמר
ויותר להשתמש בהן דכל פחות מנ' דארעא
ורעא היא רב ששת אמר אסור להשתמש
בהן דכיון דמכת איסור קאתי אסורין דדמו
משוניתא דסלקין לעילא אסורין דנחתין
תתאי שרו לצדיין פלוגתא דרבה ורב
ששת וכן אניגא וכן בקרן וזית הווא דיקלא
הווא לאכ"י והווא סליק באיפומא אתא לקמי
רב יוסף ושאל ליה אמר רב אחא בר

וְחַלִּיפָא דְשָׂרָא לָךְ כִּרְבֵּה שָׂרָא לָךְ פְּשִׁימָא
יֵיתָא כִּמְאָן דְּמִלִּי דְּמִי וְלִישְׁתַּמֵּשׁ בְּפִחוֹת מִן
בֹּהוּן מִן הָרִיזִין ג' מַפְחִים לֹא יֵשֵׁב עֲלֵיהֶם
שֵׁשִׁיטָא אֵלֶּא לֹא אַע"ג הִדְרִי כִּיפִי לֹא
מ'מ' ל' יֵאֵץ ג' רִצִּידוֹ אֵחָד שׁוּה לֵארוֹן: ת"ר
מַפְחִים אִשֵּׁי אוֹ שֵׁשִׁי חָלָל תַּתְּהִיבֵן ג' מַפְחִים
וְיָזִי לֹא יֵשֵׁב עֲלֵיהֶן לִפִּי הַשָּׂאִין עוֹלִין בְּאִילָן
בְּאִילָן וְלֹא יַעֲלֶה בְּאִילָן מִבְּעוֹד יוֹם וְיֵשֵׁב
אַחֲרָיו כֹּל הַבְּהֵמָה אֲבָל יָבוֹר שִׁית וּמַעֲרֵד
וְיִדְרֵד וְאִפְּלוּ הֵן מֵאֵה אֵמָה תֵּבִי חֲרָא אִם
סִסוֹר לִידֵר לֹא קִשְׁיָא כִּמְאָן מִבְּעוֹד יוֹם כִּי
כִּי הוּא מִשְׁחָשִׁיכָה וְל"ק כֵּאֵן בְּשׁוּגָה כִּי
שׁוּגָה וְהָבָא בִּקְנֻסֵּי שׁוּגָה אִמּוּ מִיד קִמְפִּי
אִקְנִסִינָן אִמֵּר רַב הוֹנָא בְּרִיה דְּרַב יְהוֹ
זַחַת שְׁתַּעֲרְבוּ בְּנִיתִין מִתְּנָה אַחַת יִתְּנוּ
יִתְּנוּ בְּמִתָּן ד' מִתָּן אַרְבַּע בְּמִתָּן אַחַת
הַיֹּשֵׁעַ אִמֵּר יִתְּנוּ בְּמִתְּנָה אַחַת אִמֵּר לוֹ
וְגַרְעֵה אִמֵּר לוֹ ר' יְהוֹשֻׁעַ הִרִי הוּא עוֹבֵר
מִמּוֹר אֵלֶּא כִּשְׁוֵאוֹ בְּעֶצְמוֹ אִמֵּר לוֹ ר'
לֹא כִּשְׁוֵאוֹ בְּעֶצְמוֹ וְעוֹד א"ר יְהוֹשֻׁעַ כ'
עֲשִׂיתָ מַעֲשֶׂה בִידֶךָ כִּשְׁלֹא נָתַת עֲבֵרָתָ
מַעֲשֶׂה בִידֶךָ לר"א דֹּאמֵר הֵתֵם קוֹם עֲשִׂיתָ
דֹּאמֵר הֵתֵם שׁוֹב וְאֵל תַּעֲשֶׂה עֲדִיקָה ה"ג לֹא יִדְרֵד
לר"א הֵתֵם קוֹם עֲשֶׂה עֲדִיקָה אֵלֶּא דֹּקָא עֲבִיד כִּי
ה"ג לֹא יִדְרֵד וְאִי נִמְי ע"כ לֹא קִאֲמֵר ר' יְהוֹשֻׁעַ ה'

לא עולין בראיין במס' מן הארץ אסורה לז' מטפס. דנפ"ר. מטפס דכל דרך ירדנה הוא כגון דם הכביר שנעצר ח"ו נשפך לז' חטאת וז' עבירה דעבר אצבור ונאסנו במחנה אחס. כיון אפילו לכתחילה ולא עבר שבו ואינו עוקר הלואו ח"ו משמש (א) והרי זה תשמיש מקיים עשה: לא קא עביד

ארבע. שלמים ואשם ועולה וזוהי
וּשְׁתֵּי שָׁנִים תַּחֲנוּנִים (נזכרים פ. 9). מִתֵּן
וְיִזְכֶּה לִּי אֵת הַחֲמֻטָּה הַיְמִינִית
מִתַּבְּנָה אַחַת. מִשּׁוּם כֵּן מוֹסִיף, וְדִי
זֶה בִּירֵךְ. וְאֵיךְ דּוֹמֶה פֶּסֶחַ מַעֲשֵׂה

ק.

עין משפט
גר מצוה

לֹא אֶבְרָא בְּיָמַי מִיָּד
מִיָּד שֶׁנֶּחֱמָה הָיָה
שֶׁנָּחֵם לְבָרְךָ טוֹשֵׁעַ אֵלֶּיךָ
כִּי שָׁלַח שְׂפִירָתְךָ:
וְהָיָה בְּיָמַי שֶׁלֹּא יִזְכָּר
טוֹשֵׁעַ שֶׁסָּפְרָה אֶלֶּיךָ
וּבְיָמַי שֶׁלֹּא יִזְכָּר
טוֹשֵׁעַ שֶׁסָּפְרָה אֶלֶּיךָ
בְּהִנֵּה:
מִן הַיָּמִים שֶׁנֶּחֱמָה
פְּסוּלֵי הַמִּקְדָּשׁ
כֹּלֵה אֶלֶּיךָ:

לעזי רש"י

אשטנדרלייך
[אישטינדרלייך].
להתמתח, להשתרע.
דנסייך [רנסייך]. לחול.

רַב גִּיסִים גֵּאֹן

משום דהוא דירה
שתשימוש לאיר
דירה משמשה לאיר
דורן מטלטלין בה יותר
מבית סאנים. ואיתה
בתוספתא דעירובין בפרק
ב. ואיתה נמי בגמרא
דערשין פסין כלל אמר ר'
שמעון
שתשימוש לדירה כולו,
וכל שתשימוש לאיר
כגון בורגנין שבשדה
ובבית סאנים מותר יתר
מבית סאנים אמר.

רבינו חננאל

[illegible]

ה' (דף י"א): דלדו אחד שוב לארץ. שהקרקע גבוה גדלו האחד
יהיה לארץ: ואין יתלנו באלין. אשטענלייך: בור ושיח ומערה.
ויורד דעממא לאו משום דערמא אלף שלא יתלוש מן המחומר
ותחם דמחומר: עלה מצבור וקדש עליו ולא קניסין
בדל כבור אחר: ינסו במחמה אחס. ועולה אותה ממנה לזה
ינמו ד' מתנות ועולה לזו ולזו: ינסו במסן ארבע. דקסנר קוס
כל תוסף אחי עשה דעממא דמחי (ויקרא ד') ומנן על קרנות ודחי
דקיימא און כל היעמלן על מוצה דעממא שמתן במחמה אחס
אזל תוסף תוסף ואי משום כל תערור דעממא דקדקמא עממא
ס מצבור על כל תוסף שהוא עוקרו בידים: ה"נ יורד. דק
יש הלך אע"ג דהשטא מתחמם תשמיש אחר כשיורד יותר ויותר
וב. פירש מן העבירה הוא ע"י עבירה אבל קיום מצוה אין דלף
דלף

קדשים מרק ח' הניתנין מתן ארבע וכו', לר' אליעזר דאמר התם קיס עשה עדיף מותר לירד מן הארץ תעשה עדיף עלה, אסור לירד, ודחוקן ממאי דילמא עד כאן לא אמר ר' אליעזר התם דכי קאי וכו' וכו' נתיב מן הארץ לא עביד (ומזה) הכי נמי דלא ירד, ונאי נמי עד כאן לא אסמך ר' יהושע התם

(א) נראה דחשך סהמקרה פ"י ד' רבינו על משניותא יע"י בערוך ערך משניותא.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones